

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΤΟΥ ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΦΕΓΙΕ

Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Της είχε αγοράσει ένα μεγαλοπρεπές μέγαρο κοντά στο δάσος της Βουλώνης, της το είχε επιπλώσει αλουσίως, της είχε άλογα κι άμαξια, ύπνρητας και παραύπρητας, την είχε γεμίσει διαμαντικά !.. Μιά μέρα ή 'Αρτεμις σκέφθηκε να προσκαλέσει εις πρόγευμα όλους τους φίλους κι θαμσιούς της.

Κάθισε λοιπόν κ' ετοίμασε τον κατάλογο εκείνων που θα προσκαλούσε. Μεταξύ αυτών ήταν και ο 'Ιάκωβος ντε Λέρν. 'Ο Μωρεσκάν δυσραστήθηκε πολύ γι' αυτό, μά δεν είχε τίποτα. 'Εκρυψε το θυμό και τή ζήλευ τον στην καρδιά του.

Το γεύμα της 'Αρτέμιδος υπήρξε μεγαλοπρεπέστατο. 'Η διαβολογυναικά αυτή ξέροντας το μίσος που τρεσε ο Μωρεσκάν κατά του 'Ιακώβου ντε Λέρν, θέλησε να το εκμεταλλευθή και ν' ανάψει την ζήλεια του βαρώνου. Γι' αυτό έβρασε στο τραπέζι τον 'Ιακώβο στα δεξιά της και του άκανε χίλιες-δύο περιποιήσεις. 'Ο 'Ιάκωβος παρανεύονταν γιά τή στάση αυτή και στενοχωριόταν. 'Αρχισε να υποψιάζεται. Γιατί ή γυναίκα αυτή ή αφάνταστα διεφθαρμένη, του φερόταν τόσο τρυφερά. Μήπως ήταν πάθος, μήπως ήθελε να τον μπλέξουν, γιά να τον παρουσιάσουν στη 'Ιωάννα ως αδιόρθωτον παραλημένο ; Για τον λόγο αυτόν ήταν εαυφιακτικός κι όταν το γεύμα τελείωσε βόηκε μιά πρόφαση κι 'έφυγε...

'Η τρυφερότης της 'Αρτέμιδος προς τον 'Ιακώβο κατά το γεύμα είχε εξ' άλλου ανάψει στα γεμάτα τή ζήλεια του κ. Μωρεσκάν. Στο τραπέζι ήταν συνωπλός και κατσούφης. Κι' όταν οι κάλεσμένοι έφυγαν κάθισε κοντά στο τζάκι, χωρίς να λήη λέξη. 'Η 'Αρτεμις καθόταν απέναντί του και έκαιπνε ένα πούρο, με μισόκλειστα τα βλέφαρα, σε μιά στάση ερωτοίαιχη, προκλητική Παρκαλοουθούς ανάμεσα άπ' τή μισόκλειστα βλέφαρά της τόν Μωρεσκάν κ' εδχαριστούν να τον βλέπει έτσι κατσούφη και φουρκισμένο. 'Ηξερε πως την ζήλευε και δεν ήπνε ευκαρία γιά να του δυναμώσει τή ζήλεια. 'Εσφαινα τον κόττασε ειρωνικά και του ελεπε τινάζοντας τή στάχη του πούρου της :

— Γιατί είσαι κατσούφης, αγριόγατέ μου ; Τι έχεις άγάπη μου ; Πές μου πως σου φάνηκε το γεύμα ; Αιτός ό κ. ντε Λέρν εινε πολύ κομψός... πολύ ευχάριστος... Μου φαίνεται πως θά ταίριαζε γι' αγαπημένη του. Μα... δεν τουλώ να του κάνω κόρνε. Δεν εινε διαθέσιμος. 'Αγαπάει τή γυναίκα σου !..

'Ο Μωρεσκάν τινάχτηκε άπάνω κατακόκκινος, με τις γροθιές σφιγμένες.

— Είσαι μεθυσμένη. 'Αρτεμις !... φώναξε. Τι λόγια είν' αυτά που λές ! Ξέρεις γιά ποιά μιλάς ;

'Εκείνη δεν ταράχτηκε, δεν άνηύχησε καθόλου.

— Για τή γυναίκα σου μιλά, χροσί μου, του άποκρίθηκε. Γιατί σε πενιάζει αυτό, άγάπη μου ; Τόσο λοιπόν την περιφρονείς τή γυναίκα σου ; Μουίχες πεί χίλιες φορές πως εινε κρύα, μπουκι !... 'Ε, δεν σά πιστεύω. 'Ετσι είσαστε σεις οι άντγγοι. Δεν εκτιμάτε τις γυναίκες σας. Κι' όμως έξω κιάλ πως ή διή σου δεν εινε όπως την παριστάσεις. Εινε γεμάτη ζωή, γεμάτη φλόγα. 'Ετσι λέει τουλάχιστον κάποιος που την ξέρει καλό...

'Ο Μωρεσκάν δεν μιλούσε. Ειχε σηκωθεί και βηματίσε άπάνω κάτω νευρικά Και ή 'Αρτεμις ευχαριστιμένη γιαι τον πικάρικε έξακολούθησε να ψιλοεί εις βάρος της γυναίκας του.

'Ολες αυτές ή χυδαίητες άντι να εξαγνώσουν τον βαρόνο έμνησιν τής φίλης του, όπως θάταν το φυτικό, τον έκαμαν να μνησιν περισσότερο την γυναίκα του και τον 'Ιακώβο ντε Λέρν. 'Ηταν πιά βέβαιος ότι ή σκέψις της 'Ιωάννας και του 'Ιακώβου δεν ήσαν άγνης και ποδοός να εκδικηθή. 'Επρεπε να βρη άφορη και να μονομαχή με τόν 'Ιακώβο. 'Αν τόν έσκότωνε θά ίκανοποιείτο άπόλυτως... 'Αν ήθελε όμως να βαρύνει τή γυναίκα του ή μονομαχία αυτή. 'Επρεπε να νομίσουν όλοι πως

μονομαχεί γιά τήν 'Αρτέμιδα. 'Ετσι το όνομα της γυναίκας του, ή συζυγική του ύπόληψη, θάμεναν άσπιλες, άκηλίδωτες.

Θυμωμένος όπως ήταν, γεμάτος νεύρα, άειρος, έτοιμος να ξεσπάσει τήν άσχημή του με το παραμυρό, τράβηξε προς τή Λαγή, στην όποια εσύχναζε. Συνάντησε εκεί πολλούς φίλους του, μεταξύ των όποιων τον κ. Μοντελέν και τον κ. ντ' Ερμανό. Πλησιάζοντας τους δυό τελευταίους τους παρεκάλεσε να περάσουν σ' ένα ιδιαίτερο δωμάτιο. 'Εκει άφου έκάθισαν τους έξήγησεν ότι έπλημει να μονομαχήσει με τον κόμητα ντε Λέρν. 'Ο Μοντελέν άκούγοντας το όνομα του άντιζήλου τον ύποψιάστηκε.

- Γιατί ; ρώτησε. Τι σάς έκαμε ό κόμης ;
- Μά προσέβαλε.
- Πώς ; Ποτε ;
- Στο γεύμα το όποιο παρέθεσε ή 'Αρτεμις. Ειχε καθήσει πιά τής και τής φρεσάταν με σκανδαλώδη τρυφερότητα γιά να με περιράξη. Είμαι βέβαιος πως το έκαμε επίτηδες κ' έννοώ να ίκανοποιηθώ.

— 'Εγώ, είπεν ό Μοντελέν, λυπούμαι πολύ που δεν μπειρώ να σάς χρησιμοποιώ ως μάρτυς, γιαι, όπως ξέρετε έχω μονομαχήσει με τόν ντε Λέρν. Πρέπει να βρητε κάποιον άλλον.

'Ο Μωρεσκάν βόηκε λογική τήν δικαιολογία του Μοντελέν και όπως ως δεύτερο μάρτυρά του τον φίλον του κ. Τραντύ. Οι δυό μάρτυρες του βαρώνου έπρεξαν άμέσως στο σπίτι του κ. ντε Λέρν. Δέν τον βοήσαν όμως εκεί και του έφησαν το έπισηπτημά τους κ' ένα σημείωμα, διά του όποιου τον έξήγησαν τον λόγο της επισκευής του.

'Όταν ό 'Ιάκωβος γύρισε σπίτι του και διάβασε το σημείωμα των μαρτύρων του Μωρεσκάν έμεινε γιά λίγες στιγμές κατάπληκτος, Γιατί τον κάλυψε ό Μωρεσκάν σε μονομαχία ; Γιατί ειχε φρεθεί τρυφερά στην 'Αρτέμιδα ; Μά αυτό δεν ήταν αλήθεια. Τότε ... 'Επρόκειτο άσφαλώς γιά τή 'Ιωάννα. Ναι, αυτό ήταν. 'Ο Μωρεσκάν έκανε, ό,τι όλοι οι σούγγοι. Μονομαχούσε γιά τή γυναίκα του έχοντας ως πρόσχημα τή φίλη του...

'Ο 'Ιάκωβος καταλάβαινε ότι ουτε ήταν δυνατόν, ουτε κι' έπρεπε ίσως ν' άποφύγη τήν μονομαχία αυτή. Θά μονομαχούσε. 'Αν ήταν γραφτό του να φρονεθή γιά τήν 'Ιωάννα, θ' άέκτιηκε ευχάριστος !

'Επρεξεν συνεπώς να συναντησιν τους φίλους του και ώρισεν ως μάρτυρά του τον 'Ιούλιον ντε Ραμπερ και τον Τζών 'Εβελν, 'Αγγλον τήν καταγωγήν.

Οι μάρτυρες του 'Ιακώβου και του Μωρεσκάν συναντήθηκαν τήν άλλη μέρα και έκανόνομα διά τής μονομαχίας. 'Ο Μωρεσκάν ειχε προτείνει να γίνη ή μονομαχία με ξίφος. 'Ηταν άριστος ξιφομάχος. 'Ο 'Ιάκωβος δέχτηκε, παρά τις σπουδαίες πόν μαρτύρων του, οι όποιοι έπέμεναν να γίνη ή μονομαχία με πιστόλι κι' αυτό, γιαι ό κόμης ντε Λέρν ειχε πληγωθεί στο χέρι πρό δυό έτών και ή πληγή αυτή άν και ειχε κλείσει, τον έμποδίζε να ξιφομαχή και τον εκούραζε γρήγορα.

— Δέχομαι να γίνη ή μονομαχία με ξίφος, έτόνισε κατηγορηματικά στο τέλος ό 'Ιάκωβος. Εινε περιττό να συζητήσω πιά γι' αυτό, φίλοι μου. Ξέρω πως παιζώ τή ζωή μου στα χαρτιά. 'Εστω όμως... 'Ας γίνη το θέλημα του Θεού !..

Κατόπιν όλων αυτών άποφασίστηκε να γίνη ή μονομαχία στις τρεις μετά το μεσημέρι της επομένης, στο Σοανί, κοντά στα Βελγικά σύνορα.

ΘΑ ΤΟΝ ΣΚΟΤΩΣΩ !..

'Όταν ό 'Ιάκωβος έμεινε μόνος, όταν οι μάρτυρές του έφυγαν, κάθισε προς το γραφείο του, άκουμπησε το κεφάλι του στο χέρι του και 'άρχισε να σκέπτεται.

'Η μονομαχία αυτή με τον κ. Μωρεσκάν δεν ήταν όπως ή άλλες στις όποιες ειχε λάβει μέρος ως τώρα. ('Ακολουθεί)

Είσαι μεθυσμένη 'Αρτεμις !..

